

**До Върховния административен съд
В Ъ З Р А Ж Е Н И Е**

От Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията,
представявано от Юлиян Чолаков, бул."Вл. Варненчик" № 133, бл.40, вх.А, ап.43, Варна 9004

ОТНОСНО отговор по касац. жалба от гл. юрисконсулт Мартина Йорданова, процесуален представител на Кмета на Община Варна, против решение № 1330 /22.07.2009 г. по делото.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Решението на АдСВ е правилно, а касационната жалба - неоснователна:

I. ПО ДОПУСТИМОСТТА НА РЕШЕНИЕТО.

Решението на съда за отмяната на изричния отказ е напълно законосъобразно, тъй като е приложен чл.172 ал.3 от АПК, който все пак е действаща правна норма. След като отмяната на изричния отказ в настоящия казус настъпва *ex lege*, то липсва както основание да се иска този изричен отказ да е обжалван със самата жалба, така и пречка за съда да обяви настъпилата отмяна.

II. ПО СЪОТВЕТСТВИЕТО НА РЕШЕНИЕТО С МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че търсената информация попадала в изключенията на чл.13 ал.2 т.1 и 2 от ЗДОИ. Исканата информация е с толкова силно надделяващ обществен интерес, че такива възражения не могат въобще да се слушат. Отделен е въпросът, че ако един ОУП (общ устройствен план) е ОУП, той не може да бъде информация, засягаща интересите на трети лица (кои лица всъщност?), нито пък може да бъде укриван от обществеността в която и да било негова фаза. Всички фази от изготвянето на един ОУП следва да се възприемат като информация от обществен интерес, още повече, че за територията на Община Варна се прилага Законът за устройството на Черноморското крайбрежие, чийто чл.5 изрично обявява информацията за тази територия за **публична**.

III. ПО СЪЩЕСТВЕНИТЕ ПРОЦЕСУАЛНИ НАРУШЕНИЯ.

Позоваването на чл.235 ал.2 от ГПК и на чл.145 от ГПК е неправилно, тъй като в случая липсва основание за субсидиарно прилагане на ГПК, тъй като въпросът относно оплакването на противната страна е решен изчерпателно в чл.172 от АПК. От друга страна не е ясно за какви недоказани факти не са били дадени указания на касатора. Делото изцяло е изяснено от фактическа страна, но и какво ли има толкова за изясняване в хипотезата на мълчалив отказ по ЗДОИ? Съдът не е длъжен да отлага делото, ако страната не присъства в с.з., за да ѝ дава указания и още по-малко пък, когато се претендира прилагане на ГПК.

IV. ПО НЕКЛАСИФИЦИРУЕМОТО ОПЛАКВАНЕ.

Предварителният проект за ОУП бил приет след жалбата, за което липсват доказателства и бил публикуван на сайта на общината. Да, това стана благодарение на активните протести на варненското гражданско общество, но искането не е за публикувания проект, а за варианта към момента на заявлението за достъп, тъй като съществуваша данни, че в проекта непрекъснато се внасят промени с корупционна цел. Що се отнася до билбордовете, на които липсва легенда и гражданите не могат да се ориентират за предвижданията, за тях е подадено отделно заявление по реда на ЗДОИ.

V. ПО РАЗНОСКИТЕ.

Данни за участието на един адвокат по делото могат да се открият най-лесно в протокола от последното заседание, когато страната не е присъствувала. Ако това бе сторено, щеше да се установи, че адв. Маринов не само е присъствувал, но е правил искания в хода на съдебното производство и даже е пледирал. Колкото до идеята за завишено адв. възнаграждение, тя не кореспондира с Наредба №1 за **минималните** адв. възнаграждения.

Ето защо **МОЛЯ** да оставите без уважение касационната жалба като неоснователна, като ни присъдите и разноските за втората инстанция, независимо от това дали по делото ще се явят наши процесуални представители и дали ще има допълнителна писмена защита.

Приложение: Препис от възражението.

Гр. Варна, 18.08.2009 г.

С уважение: () /Юлиян Чолаков/